

Nyarálásaink I.-III.

A téma választásáról röviden

Magát a téma választást az indokolta, hogy egyetemen eltöltött fél éveim során mindig egy adott, akkoriban foglalkoztató személyes témakör köré csoportosítottam projektjeimet. Úgy éreztem, hogy ezáltal képes voltam azonosulni kutatásaimmal és segített az önismeretem megerősítésében, valamint a közeli és távoli környezetemben lévő személyek megértésében, elfogadásában is. E tapasztalatok alapján arra törekedtem, hogy ebben a pályamunkámban is ezt az egyéni megközelítést alkalmazzam, azonban úgy éreztem, hogy ezt az egyéni feldolgozást egy általánosabb kontextusba lenne érdemes belehelyeznem, amely nemcsak nekem személyesen, hanem kollektív szinten is releváns lehet mások számára.

Számomra ez a téma az utóbbi időben kialakult családi helyzetem miatt került előtérbe, de mióta megismertem az önfejlesztés fogalmát, úgy gondolom, hogy egy egészséges szellemi és érzelmi intelligencia eléréséhez ez egy rendkívül fontos folyamat. Azzal a törekvéssel, hogy megpróbáljuk megérteni magunkat jó úton fogunk haladni a lehetséges megoldásaink felé. Én a saját magamba vetett kíváncsiságom miatt kezdtem el foglalkozni ezzel a gyermekkoromból vett problémával, melynek témáját a köztudatba kívánom beágyazni, hogy érzékelhető legyen ennek a tehernek a fontossága.

A koncepció rövid ismertetése és egyben a képi világ szemléltetése

A koncepciónak a legfontosabb eleme, az érzelmi indíttatáson kívül a Google Térkép drónfelvételei, mivel azok képezik a grafikai sorozat vizuális alapját. Azért is választottam ezt a megvalósítást, mivel a térkép nagyon jól illusztrálja azt, amit valóban át szeretnék adni a munkámmal.

A nyomatokkal azt szeretném kifejezni, amit az ember esetleg gyermekkorában érzett, amikor nyáron a családi nyaralását tölti a szülőkkel. Ez a nyaralás felhőtlen és boldog, tele örömteli pillanatokkal, mégis ott van valami, ami akkor még megmagyarázhatatlan érzés bennünk és azt sugallja, hogy nincs minden rendben. Gyermekként gyakran nem értjük, hogy miért érezzük magunkat szorongónak vagy miért érzünk feszültséget, miközben minden külső körülmény megfelelőnek tűnik. Ehhez pedig úgy gondolom, a Google Térkép egy nagyon jó kifejező eszközként szolgált számomra, és nagyon jól beépíthető az alapelképzelésbe.

Személy szerint én nagyon szeretem nézni a térképen a különböző tájakat, és valójában már korábban is észrevettem ezt a tulajdonságát, de eddig ilyen szinten nem figyeltem fel rá, csak a mostani alkalommal. A térképeknek ugyanis van egy olyan jellegzetessége, mivel nem tudnak egyszerre ekkora területek befotózni, hogy megtalálhatók benne úgynevezett „glitch”-ek. Maga a glitch működési hibát, hibát, zavart jelet¹, de az elektronikában is használatos kifejezés, ha hibát neveznek meg². Ezek mellett pedig a 20. század második felétől egy elektronikus zenei műfaj is létrejött ezzel a névvel. A műfaj sajátossága, hogy az elektronikus

¹ <https://topszotar.hu/angolmagyar/glitch>

² <https://www.merriam-webster.com/dictionary/glitch>

hibákat kreatívan használja fel, de mégis esztétikus hatást elérve ezzel³. Úgy gondolom, hogy ez tökéletesen beleillik a koncepciómba, mivel visszaadja ezt a bizonyos szorongató zavart a rendszerben. Jelen esetben, amikor a zavar kifejezést használom, a rossz kommunikációból eredő feszültségre, vagy kisebb viták utóhatására gondolok. A hétköznapiak dinamikájában elkerülhetetlenek az utóbb említett konfliktusok, azonban a pályamunkám problémafelvetése, a múltban visszatekintve keresendő. A gyermekkori nyaralási emlékek, ellentmondásos érzelmi egyenetlenségek okainak feltárására törekszem.

A nyomatok vizuális megjelenését a fent említett „hibák” ignorálásával terveztem meg, ezáltal egy hiányt hoztam létre. Azaz az általam választott területeken, a Google Maps alkalmazásban kiszedtem a hibás részeket a körülötte lévő környezet mellől, vagyis teljesen kivágtam a felülnézeti képből. Ezzel a változtatással úgy vélem, hogy sikerült még jobban érzékeltetni a grafika kinézete mögött rejlő tartalmat. Szintén a megvalósításhoz tartozik a színek fontossága, mivel a műholdképet a három legtöbbet megjelenő színre redukáltam. A redukció által létrejött látvány egy absztrahált nyomot jelöl, ami a kiszakítottság érzését szimbolizálja számomra, amit akkor gyerekkoromban éreztem.

A sorozat elemei, az általam választott három legmeghatározóbb nyaralás helyszínét jelöli, ahol a szüleimmel voltunk nyaralni az évek során. Az első a Börzsönyhöz közel található, a második a Duna mellett Soltnál és a harmadik pedig a Tisza-tó mellett, Kunhegyesnél. Mindegyik helyszín más miatt volt fontos a számomra. Az első az a hegyvidék iránti szeretet miatt, a második az emberek közvetlensége által és a harmadik pedig a víz közelsége okán.

A grafikai lapok fogyasztós linóleummetszet technikájával készültek. Az egyetemi éveim során ebben a technikában találtam meg a legnagyobb mélységet és kifejező erőt. A linóleum metszés folyamata egy rendkívül elmélyült állapot és hatalmas küzdelmet jelent az anyaggal, önmagammal és a képességeimmel szemben. Készítése során olyan fizikai és érzelmi határokon mentem át, amit nem is gondoltam, hogy átélhetek egy grafikai technika alkalmazása közben. A linómetszés során átéltem egyfajta belső utazást, ahol felfedeztem önmagam határait és képességeimet. Ez a folyamat nemcsak a képek formálását jelenti, hanem egyfajta személyes kihívást és fejlődési lehetőséget is.

Mindemellett a nyomólapok nagyságának kiválasztása is tudatos döntés volt, szintén azt tartottam szem előtt, hogy minél jobban érvényesüljenek a grafikai elemek. A nyomatok elhelyezésének dinamikája is fontos volt számomra, hiszen semmikép nem statikus kompozícióra törekedtem, valamint lényegesnek tartottam a pozitív és negatív terek kihangsúlyozását.

Személyes indíttatásom a témában

Ahogy a bevezetőben is említettem, ezt a sorozatomat is személyes indíttatás ihlette, mégpedig a szüleim válása. Emiatt a közvetlen családban történő változás miatt elkezdtem átértékelni a múltban történt eseményeket. Ez a változás viszonylag váratlanul ért, de annál jelentősebb hatással volt a mindennapi életünkre. Kezdetben talán észre sem vettem, mennyire

³ <https://muvesz.ma/glitch-zene/>

befolyásolja az érzelmi és mentális állapotomat. Az idő múlásával azonban rá kellett jöjjek arra, hogy ezek a hatások mélyebb gyökerekkel rendelkeznek, és meghatározó szerepet játszanak a jelenlegi életszemléletem kialakulásában.

Ennek következtében találtam rá az ok-okozati összefüggésekre, amelyek tulajdonképpen rossz irányba formálták az eddig általam harmonikusnak gondolt életünket. A múlt eseményeinek újraértékelése során feltárultak előttem azok a rejtett dinamikák és mintázatok⁴, amelyeket gyerekként egyáltalán nem láttam. Ezek az ráélmések lehetővé tették számomra, hogy jobban megértem a családtagjaim döntéseit és cselekedeteit, valamint azok hatásait az eddigi közös életünkre.

Ez a felismerés kezdetben, de még most is, érzékenyen érintett, hiszen rá kellett döbbernem, hogy a harmónia, amit addig úgy éreztem jelen van, valójában törékeny és könnyen egyensúlyát vesztheti. A családi konfliktusok és feszültségek mélyebb okainak kutatása által lehetőséget kaptam arra, hogy konstruktív módon közelítsem meg ezeket a problémákat. Tehát az ok-okozati összefüggések megértése nemcsak a múltbéli helyzetek feldolgozásában, megértésében segített, hanem abban is, hogy nagyobb megfontoltsággal és érzékenyebben reagáljak a jövőbeli kihívásokra. Így az önreflexió által elindulhattam egy olyan irányba, amely nemcsak a múltban történt helyzetek megértéséről szól, hanem arról is, hogy hogyan alakíthatok ki igazán harmonikus és kiegyensúlyozott életet a jövőben.

Konklúzió

A személyes élmények és tapasztalatok a legautentikusabb módját adják annak, hogy az alkotómunka révén mélyebb önismeretre tegyek szert, és megosszam azokat a gondolatokat és érzéseket, amelyek holisztikus érvényűek lehetnek. Azáltal, hogy a családi dinamika és a gyermekkorból származó érzések köré építettem munkámat, lehetőségem nyílt olyan összefüggések feltárására, amelyek nemcsak a személyes múltamat, hanem a jelenlegi életszemléletemet is meghatározzák.

A Google Térkép drónfelvételeinek felhasználása lehetővé teszi számomra, hogy egyedi módon értelmezsem a látott tájakat és a bennük rejlő hibákat. A magasból készült felvételeken található digitális "glitch"-ek, hasonlóan a gyermekkor rejtett feszültségeihez, különleges módon tükrözik a bennünk lévő ellentéteket, és rámutatnak arra, hogy a felszín alatt gyakran ellentmondásos érzések bújnak meg.

Összességében az esszé és a művészeti projekttel együttesen a családi szerkezet törékenységet és a változások egyénre gyakorolt hatásait mutatja be.

A személyes környezet átalakulása és a múlt újra értelmezése lehetőséget adtak arra, hogy tudatosabban közelítsek a jelenlegi és jövőbeli életemhez. Ugyanakkor ez az út nemcsak a múltbeli események feldolgozásáról szól, hanem arról is, hogyan alakíthatom ki a jövőt azáltal, hogy megértem és elfogadom a bennem és a világban lévő kettősségeket és ellentmondásokat. Az alkotómunka segítségével olyan hidat építék a múlt és a jelen között, amely lehetővé teszi

⁴ Vágyi Petra - Sémáink fogságában

számomra, hogy újra gondoljam és átformáljam az életemet, miközben mások számára is értelmezhető és átélhető élményeket nyújtok.

Felhasznált irodalom

1. Vágyi Petra - Sémáink fogságában

Internetes források

1. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/glitch>
2. <https://topszotar.hu/angolmagyar/glitch>
3. <https://muvesz.ma/glitch-zene/>